30/03/2019

Ο Αρχιεπ. Αλβανίας ξεκαθαρίζει ότι σε περίπτωση σχίσματος η Εκκλησία της Αλβανίας θα παραμείνει σταθερά δίπλα στο Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Αλβανίας

Η Εκκλησία της Αλβανίας έδωσε στη δημοσιότητα άλλη μια επιστολή ως συνέχεια των επιστολών που αντάλλαξαν ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας κ.κ Αναστάσιος και οΠαναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, το τελευταίο διάστημα, με αφορμή την αυτοκεφαλία της εκκλησίας στην Ουκρανία και την ανησυχία του Αρχιεπισκόπου Αλβανίας για τα νέα δεδομένα ως προς την εγκυρότητα των μυστηρίων από τον Μητροπολίτη Επιφάνιο και την πιθανότητα Σχίσματος. Η επιστολή αυτή ήρθε αμέσως μετά την πολυσέλιδη απάντηση του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχη προς τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αλβανίας με την οποία ουσιαστικά αναφερόταν σε σημαντικά θέματα και κωλύματα μετά την χορήγηση του τόμου Αυτοκεφαλίας στην Εκκλησία της

Ουκρανίας.

Επιμέλεια: Νικόλαος Ζαΐμης

Η νέα επιστολή περιλαμβάνει ουσιαστικά 5 άξονες.

1. Γίνεται αναφορά στο εκκλησιολογικό πνεύμα του πρώτου γράμματος που είχε στείλει ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας στις 14. 1.2019. Επίσης ξεκαθαρίζει ότι με την προηγούμενη επιστολή του προς τον Παναγιώτατο, δεν είχε σκοπό να αμφισβητήσει τις προθέσεις του Οικουμενικού Πατριαρχείου για την αυτοκεφαλία απλά διερωτήθηκε για το ζήτημα της χειροτονίας των Επισκόπων.

2. Στον δεύτερο άξονα γίνεται μια εκτενής αναφορά στη συσχέτιση του Ουκρανικού ζητήματος με το Μελιτιανό Σχίσμα του 4ου αι. Η προσέγγιση είναι ιστορικοδογματική κυρίως.

3. Στο τρίτο σκέλος αναφέρεται σε ιστορικά γεγονότα. Πρώτον στο ζήτημα της αποκοπής των Ρώσων της Διασποράς από το Πατριαρχείο Μόσχας και δεύτερον στο Βουλγαρικό Σχίσμα το οποίο όπως τονίζει ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας δεν έχει κανέναν απολύτως συσχετισμό με το Ουκρανικό.

4. Στο τέταρτο μέρος, που είναι και το πιο σημαντικό ως προς την επικοινωνία των Προκαθήμενων, ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας αναγνωρίζει την μέριμνα του Πατριαρχείου να λύσει το πρόβλημα στην παρόλο που μέχρι στιγμής δεν τα έχει καταφέρει, όπως αναφέρει στην επιστολή. Στη συνέχεια γράφοντας θα έλεγε κανείς σε πιο προσωπικό επίπεδο, διευκρινίζει ότι δεν εκφράζει τις απόψεις καμίας άλλης εκκλησίας αλλά τις θέσεις του ως Προκαθημένου αυτοκέφαλης Εκκλησίας. Στη συνέχεια τονίζει ότι πάντα σεβόταν το Οικουμενικό Πατριαρχείο και αυτό το έχει αποδείξει κατά καιρούς μέσα από την αναστήλωση της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Αλβανίας και τα έργα που έχουν επιτελεστεί σε αυτή τα τελευταία 28 χρόνια. Χαρακτηριστικά αναφέρει: “Τόν βαθύτατον σεβασμόν καί τήν πηγαίαν εὐχαριστίαν πρός τόν Οἰκουμενικόν Θρόνον, διά τάς ἐνεργείας ὑπέρ τῆς Ὀρθοδόξου Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας, ἐκφράζομεν διαρκῶς ἐμπράκτως ἐπί τρεῖς δεκαετίας. Πεποίθαμεν, ὅμως, ὅτι ἡ γνησία εὐγνωμοσύνη δέν συνεπάγεται κατάργησιν τῆς κριτικῆς θεολογικῆς σκέψεως καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐμπειρίας ἤ ἀπεμπόλησιν τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως. Ἀντιθέτως σημαίνει ηὐξημένον χρέος νά διατυπώνωνται πάντοτε μετά σαφηνείας καί ἀγαπώσης παρρησίας αἱ ἑκάστοτε ἐκτιμήσεις. Ἡ ἀνταπόδοσις τῆς τιμῆς ἐγένετο δι’ ἔργων. Ἀπεδέχθημεν μίαν ἀνυπολογίστων δυσκολιῶν πρόσκλησιν εἰς Ἀλβανίαν, ἀφέντες δύο ἰδιαιτέρως προσφιλεῖς τομεῖς διακονίας: τήν Ἀφρικήν καί τήν θρησκειολογικήν ἔρευναν καί συγγραφήν. Ἡ ἐξόχως ἀπαιτητική καί ἀβεβαία ἀποστολή, ἡ ἀνατεθεῖσα εἰς ἡμᾶς

ὑπό τῆς Μητρός Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, πρός ἀνασυγκρότησιν ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς πλήρως διαλυθείσης Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας, συνετελέσθη χάριτι Θεοῦ ἐν θυσιαστικῷ φρονήματι, ἐν στερήσεσιν, ἐν ἀσθενείαις, ἐν κονδύνοις καί διωγμοῖς”.

5. Στο τελευταίο σκέλος διευκρινίζει ότι μόνη ανησυχία της Εκκλησίας της Αλβανίας είναι η διαφύλαξη της Ορθοδόξου ενότητας. Τονίζει για ακόμη μια φορά την πάγια θέση του ότι : «Σταθερά πεποίθησις τῆς κατ’ Ἀλβανίαν Ἐκκλησίας, ὅπως καί πολλῶν ἄλλων, εἶναι ὅτι κατά τήν παροῦσαν ἱστορικήν στιγμήν, πρός θεραπείαν τῶν ἐπωδύνων τραυμάτων καί δή τοῦ ἐπαπειλουμένου Σχίσματος, καθίσταται ἀναγκαία Πανορθόδοξός τις Διαβούλευσις, ἀποσκοποῦσα κατ’ ἀρχάς εἰς τήν πνευματικήν στήριξιν ἁπάντων τῶν ἐν Οὐκρανίᾳ Ὀρθοδόξων πιστῶν καί προπαντός εἰς τήν διασφάλισιν τῆς Ὀρθοδόξου συνοχῆς». Και συνεχίζει « Καί τό προνόμιον τῆς συγκλήσεως Πανορθοδόξου Διαβουλεύσεως ἀνήκει ἀδιαμφισβητήτως εἰς τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην. Διά τῆς παρακλήσεως αὐτῆς περατοῦται ἡ ἀναφορά ἡμῶν ἐπί τῆς διαδικασίας τοῦ Οὐκρανικοῦ ζητήματος». Τέλος και αυτό είναι θα έλεγε μια σημαντική δήλωση από πλευράς Αρχιεπισκόπου προς τον θεσμό και το πρόσωπο του Παναγιωτάτου, λαμβάνει θέση σε περίπτωση που επέλθει Σχίσμα και ξεκαθαρίζει ότι ακόμη και σε περίπτωση σχίσματος, η Εκκλησίας της Αλβανίας, θα μείνει στο πλευρό του Οικουμενικού Πατριάρχη: «Πρός ἀποτροπήν πάντως οἱασδήποτε παρανοήσεως, διευκρινίζομεν ὅτι, εἰς περίπτωσιν τραγικῆς καταλήξεως εἰς Σχίσμα (ὁ Θεός νά μή τό ἐπιτρέψῃ!), ἡ κατ’ Ἀλβανίαν Ὀρθόδοξος Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία θά παραμένῃ σταθερῶς ἐν ἀληθευούσῃ ἀγάπῃ μετά τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου».

Σας παραθέτουμε αυτούσια την επιστολή η οποία μας εστάλει από την Εκκλησία της Αλβανίας εδώ